

Magyar—
román
meg-
állapodás

Budapesten a Művelődésügyi Minisztériumban pénteken aláírták a magyar—román kulturális és tudományos együttműködés 1969—1970. évekre szóló munkatervét, valamint a két ország között egyetemi és főiskolai hallgatók, aspiránsok cseréjéről szóló egyezményt. Az okmányokat magyar részről Molnár János művelődésügyi miniszterhelyettes, román részről Vasile Gliga külügyminiszter-helyettes írta alá.

Az aláírt új együttműködési munkaterv jelentősen bővíti a kulturális és tudományos kapcsolatokat a Román Szocialista Köztársasággal. (MTI)

Vendéglátás — vendégek

A Csongrád megyei Állami Kereskedelmi Felügyelőség új módszerű vizsgálatairól Ha a zsebünkbe nyúlunk címmel lapunk múlt évi november 24-i számában írtunk. Laboratóriumok és korszerű vizsgálati szisztémák állnak már az AKF rendelkezésére, s ezért is tudta bizonyítani, hogy több vendéglőben az általa vett ételminták, süteményfélések nem mindegyike tartalmazta azt a nyersanyagértéket, amely pedig megillette volna a fogyasztót.

Szabó József, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat igazgatója nem is vitakozott az AKF által tapasztalt tényekkel, amelyeket cikkünkben is hangsúlyoztunk, hozzátéve azt is, hogy ezután a korszerűbb vizsgálati módszerek hatásosabbak lesznek, a vásárlók, fogyasztók érdekét még inkább szolgálják.

Látszatra úgy tűnik, mintha két szomszédvár lett volna eddig is az AKF, s általában az állami és a szövetkezeti vendéglátás, s ez a továbbiakban is így lesz. Pedig nem, hiszen egymás munkáját támogatják és kiegészítik.

Csak hogy amíg az AKF a korábbi vizsgálati módszereihez képest nagyot lépett előre, addig — legalábbis a Csongrád megyei Vendéglátóipari Vállalat üzleteiben — maradt minden a régiben, már ami a saját vizsgálati módszereiket, úgynevezett szűrőpróbákat illeti. A vállalat igazgatója maga kalauzolt bennünket a cukrászati üzembe, ahol a korábbi vizsgálat megállapította, hogy például a csokoládétorta 22,7 százalékban nélkülözte azt a nyersanyagértéket, amit a vásárló nem vett észre, mert nagyságra, súlyra stimmel a

tortaszelet. Egyik cukrász előttünk vágott ketté egy frissen készült dobostortát. A méréskor a két fél sem volt egyforma súlyú, következésképpen a szeletek is eltértek volna egymástól, ha valamennyit végigdekázzuk.

S a tortaszeletek még száradnak is — tették hozzá.

A készítmények összetételébe nyilvánvalóan nem láthattunk bele, mint ahogy a Hági étteremben akkortap főzött sokféle ételbe sem. A vállalat igazgatója igazán jó kalauznak bizonyult, viszont egyre azt hangoztatta, hogy nincs és nem lehet két tál egyforma mennyiségű leve, főzelék, körítés vagy szelet hús, s kicsoda körültekintést igényel, hogy minden ételük — az előfizetéses is — ízben, választékban és nyersanyagértékben is jó, kielégítő, sőt a lehető legjobb legyen. A fogyasztók érdekelme ugyanis a saját érdekük is, ezért tüntetik fel az étlapon az ételfélések súlyát nyersen és főtt állapotban.

Higgyünk — miért ne? — a belső ellenőrzés által vezetett könyvecske bejegyzéseinek, miszerint dátumokkal bizonyítják, hogy mikor mit ellenőriztek, mivel nem voltak megelégedve, mit nem bocsáthattak a vendégek rendelkezésére, s mi volt a jó, a különösen érdemesleges. A vendégnek joga van azonnal reklamálni, s a konyhában jelenlétében utána is mérni az ételt, húsadagot, ha azt kevésnek találja. Hogy ilyen „szőröző” vendége kevés volt még a Hági étteremnek is, az egyben jó jel, de önmagában mit sem mond, hiszen a vendégek döntő többsége nem reklamál, nehogy emiatt megszólják, kinézzék.

Nem is a hajszaínyi eltéréseket, különbségeket hangsúlyozta legutóbbi vizsgálatával is az AKF, hanem az olyan — a vendég, a fogyasztó által észre nem vehető — megkárosítást, amely az ételminták nyersanyagértéke körül mutatkozott. S mi tagadás, az ellenőrzési módszer korszerűbb tételért a vendéglátásnak is lépnie kell előre.

L. F.

Február 1-től

Nyolcoldalas
Dél-Magyarország

Az újságolvasók igényei régesrég meghaladták egy hatoldalas napilap lehetőségeit. Tudtuk ezt magunk is régtől, de a papírellátás nehézségei éveken keresztül még csak példányszámemelést sem tettek lehetővé. Ez volt az az időszak, amikor a Dél-Magyarország is „kiérdemelte”, hogy pult alól árulták; hogy „protekció” kellett az előfizetéséhez. A múlt évben azután sikerült elérni, hogy minden érdeklődő megvásárolhassa, s így ezekben a napokban már 39 ezer példányban készül, melyből jó 34 ezer darabot előfizetők vásárolnak.

1968. végén már sejthető volt, hogy az idén a lap terjedelmét is bővíteni tudjuk. Ez volt az egyik oka annak, hogy közvéleménykutató ivekkel fordultunk olvasóinkhoz: mit javasolnak a tartalmi-tematikai bővítéshez? Rengeteg javaslat, kérdés érkezett be, a jelenlegi lapterjedelemmel azonban mindennek még töredéke sem teljesíthető.

Most örömmel jelenthetjük olvasóinknak, hogy 1969. február elsejétől hétköznapokon 8 oldalas lesz a Dél-Magyarország, megtartva a vasárnapi 12 oldalas terjedelmet. A lap felülete ilymódon naponta a régiek egyharmadával bővül, új előfizetési díja azonban csak tíz százaléknival, hiszen az eddigi 18 forintról csak 20 forintra emelkedik. Úgy gondoljuk, ebből is világos, hogy nem a lapkiadás „üzleti” fogásáról van szó, hiszen kiadónknak gazdaságilag éppen nem előnyös ez a vállalkozás.

Arról van szó, hogy tartalmilag többet szeretnénk nyújtani olvasóinknak, a tájékoztatás nagyobb lehetőségét kívánjuk megteremteni. Olyan témákkal és rovatokkal bővítjük a Dél-Magyarországot, amelyeket éppen olvasóink kértek, szorgalmaztak. De a bevált népszerű rovatok bővítésére is lehetőség adódik.

Mit ígérünk a többletoldalakon? Mindenekelőtt a helyi tájékoztatást szeretnénk részletesebbé és alaposabbá tenni. Városépítési, városfejlesztési kérdésekről, a járás községeinek problémáiról kérnek többet és rendszeresebben olvasóink. De jogos az igény a nagyobb kitekintésre is a világ dolgaira. Több külpolitikai kommentárt, magyarázatot szorgalmaztak a kérdőíveket kitöltő olvasók. Manapság nagy az igény a közgazdasági és világgazdasági, a tudományos és technikai információkra, a világpolitika érdekes eseteiről és személyiségeiről is szívesen olvasnának az emberek, szeretik a folytatásos közléseket, a napi tárcákat, a humort, s igen sok a sportkedvelő, aki ugyancsak bővítetni szeretné a maga kedvelt rovatát. Nagyon nagy az igény Szeged és környéke múltjának és jövőjének megismerése iránt, igen sokan szeretik a társadalmi problémákról szóló riportokat, bíráló írásokat.

Az olvasóknak ezek az igényei napi 8 oldalon már sokkal jobban megférnek. Tartozunk azzal népes olvasótáborunknak, hogy ezzel a lehetőséggel az első köztől éljünk.

Kérjük olvasóinkat, így értelmezzék a lapkézbesítők által kért új előfizetési árat, hiszen valóban jóval többet nyújtunk a két forinttal megemelt előfizetési díjért, mint amit az a csekély összeg képvisel. A példányonkénti vásárlók, az oldalterjedelemnek megfelelően 80 fillérért vásárolhatják meg február elsejétől a hétköznapi Dél-Magyarországot.

Reméljük, hogy ez az új lehetőség még nagyobb kedvet ad sok tízezres olvasótáborunknak a Dél-Magyarországhoz, hiszen az eddiginél gazdagabb, tartalmasabb és rendszeresebb tájékoztatással, közönségszolgálatlalt, több olvasnivalóval kopogtatnak reggelenként lapunk hűséges kézbesítői. Így már talán nem lesz irreális az a törekvésünk sem, hogy 1969—70-ben lapunk elérje a napi kerek 40 ezres példányszámot.

A tartalmi gazdagodás
igénye „Előtanácskozás” a szocialista-
brigád-mozgalomról

Párttitkárok és brigádvezetők, gazdasági szakemberek, szb-titkárok, ifjúsági vezetők tanácskoztak tegnap Szegeden, a Juhász Gyula Művelődési Otthonban. A Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa kezdeményezte vita tulajdonképpen „előtanácskozás” volt: jelentős lépés azon az úton, amely a szocialista brigádvezetők tavasszal sorakerülő III. országos tanácskozásához vezet. A résztvevők, 12 vállalatot képviseltek, s előre kézhezkapták a SZOT által kiadott vitanyagot; ez a szocialista brigádmozgalom helyzetét, szerepét, feladatait tesztérlegre, különös tekintettel a tömegpolitikai munkára. A SZOT-nak pedig ugyancsak megküldik a vita — tanulságos és fontos — jelzéseit.

nyüket más esetekben is, hallgassák meg problémáikat. — Differenciálni kell, legyenek személyre szabottak a vállalatok.

— Nagyon szépen le van gépelve a sok felajánlás, de a gyakorlatban nem mindig úgy zajlik le. — A mi igazgatónk úgy kezeli a brigádmozgalmat, hogy az kizárólag a szakszervezet feladata. — Ki hát a gazdája a mozgalomnak? — A határozat világosan megmondja: „Az irányításért és szervezésért a gazdasági és szakszervezeti szervek együttesen és külön-külön is felelősek.”

— Évenként értékelünk. — Mi negyedévenként. Meg a nagy ünnepeken. — Bizony, jó néhány érdemtelenül megvontuk a címet.

— Járjon párban az anyagi és erkölcsi megbecsülés. — Nálunk pénzt nem is kaptak legutóbb, csak jelvényt. — Mi disztinyálunk. — Kérem, a kifizetőlányunk adták oda: itt vannak az oklevelek, jelvények, vidd le, add át ezeknek meg ezeknek. El volt intézve. — Pedig kijár annak a jó munkásnak az ünnepegyesség, a gratuláló kézfogás is. — Mi többre becsüljük az oklevelet, mint a pénzjutalmat. — Ezzel nem értek egyet: bizony megkérdezzük, aztán mit kaptál mellé?

A tömegpolitikai
munka

— Fontosabb helyet kell kapnia a tömegpolitikai munkának. — Leszűkítettük a politikai oktatásban való részvételre. Ennél már nagyobb az igényünk: legyenek ennek a munkának báizisai a szocialista közösségek. — Úgy támaszkodjunk a brigádokra, mint az üzemi demokrácia fejlesztésének pilléreire.

— Tájékoztassanak, informáljanak bennünket, brigádvezetőket. — Meghallgatásra talált a kérdésünk, intézkedésre viszont nem! — Szót kérünk a nagy kollektíva előtt is. — Közösségi emberré alakulni; szép, de nehéz feladat a szocialista tudat formálása! Ha az egyszerű ember tesz egy lépést a közösség felé, annak örülni kell. — Ne váljon mechanikussá a mozgalom irányítása.

Tovább gyűrűzik

Botyánszki Károly, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának munkatársa

többek közt a brigádmozgalomnak a pártépítésben betöltött szerepét méltatta. Az SZMT titkára, Hajas László mondott zárszót, hangsúlyozva, hogy a vita tovább gyűrűzik, mert az anyagot minden vállalat megkapta. Így sokan nyilváníthatnak véleményt azon kívül is, hogy küldöttek képviselik majd a kollektívát. Így forrnak ki a helyes álláspontok, gyűlik az anyag az országos tanácskozás vitaindítójához, felszólalásaihoz.

A továbbiakban is lapunk fórumot ad ennek a fontos témának, az országos tanácskozásra való felkészülés segítésének.

Arcok
a tűz
mellől

Somogyi Károlyné felvételei

